

Nők Nemzetközi Imanapja – Debrecenben is

Egy meghitt beszégetéből hamar kiderül, amit csak sejtettünk: bizony a keresztény nőknek mindig ugyanazon jár az eszük: szeretteiken, gyermekeiken, párjukon, családtagjaikon, és a barátokon. Imájukban oltalmat kérnek Iápteikre, dántáseikhez bálcsestgárt fohászkodnak, a tanuláshoz akaraterőt. Megteszik ezt újra és újra, de mindig másképp. Imádkoznak, mialatt mosogatnak vagy gyomláznak, a buszon, esetleg futás közben. De ha kell, a teregetnivalát is leteszik, hogy pár percre törde boruljanak.

Kisebb csoportokban gyakoroltuk az imádkozást a debreceni imaházban, 2014. március 1-jén, a Nők Nemzetközi Imanapján. A mintegy harminc résztvevő, a napraforgó fejlődési szakaszait megfigyelve vonhatott párhuzamot a nővény alakulásával és a lelki növekedésével. A hat imájlomáson mindegyikén sokat tanulhattak a résztvevők. Az első ájlomáson a magvetés első feltételének, a talaj előkészítésének, megtisztításának fontosságát tudtuk meg Hevesi Annától. A második ájlomáson Maszlagnál Kulcsár Zita hangsúlyozta, hogy a magvetőnek nem a talaj minősége a feladata, hanem az őt kapott erővel a magzat munkája (Móz 41:10). A harmadik ájlomáson Horváth Judit és Szöllősy Mirjam mutatta be szemléletesen, hogy a gyökérről az időszerűsége a legelső szemléltető ájlmárra láthatatlan, nagy területet és állhatatosságot igénylő időszak. András Anna Csilla hangsúlyozta, hogy a negyedik ájz a gondozás, a fejlődés időszaka, melyben nagyon fontos a növekedést elősegítő tényezők megfelelő aránya. Minden fázisban a munka eredménye a kifejtett nővény. Az ötödik ájlomáson Czinkota Orsolya bemutatta, hogy egy nővénynek akár több száz alkalmas változata is létezik, és egy szem elvetett magból idővel több ezer jobb példány is lehet. A hatodik, egyben az utolsó ájlomáson koordinátora a program helyi szervezője, Szöllősyné Nagy Annamária volt. Remutató: ahogyan egy virág táplálék nélkül nem élhet, a nővények megédesíti a nővényeket, nekünk is társulnunk kell arra, hogy ájldást hordozzunk és névelésünk.

Mindegyik

imájlomáson ismert, vagy számmunkra ismeretlen nőket is fohászkodunk. Többek között olyanok, akik szegények, árszűkülettel küzdelmek, akiknek a családjában bátkétség vagy erőszak van. Nem feledkeztünk meg azokról sem, akik testi vagy lelki fájdalomtól szenvednek. Reméljük, hogy ha aznap mással nem is, de szávből járva imáinkkal mi is vittünk nőhíny ember letébe ájldást.

Á

Kissné Barabás Emese